

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-cinc de juliol del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la Causa núm. 6000102/2017, seguida pels presumptes delictes menors de de lesions doloses i maltractaments en l'àmbit domèstic i una contravenció penal de lesions doloses.

Acusats:

S. T, nascuda el 5 d'agost de 1965 a Barcelona, filla de José i de Teresa, de nacionalitat espanyola, resident al Principat, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Pere Josep AUGÉ SÁNCHEZ.

M. R. P., nascut el 7 de desembre de 1963 a Entre Ríos, Argentina, fill de Francisco Antonio i de Maria Etelvina, de nacionalitat alemanya, resident al Principat, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Joan MIRÓ ARIZA.

F. T. S., nascut el 24 de novembre de 1963 a Barcelona, fill de José i de Teresa, de nacionalitat espanyola, resident al Principat, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Josep RIBERA BAZTAN.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat Ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: vers les 12:00 hores del dia 22 de gener del 2015 l'acusat M. R. P., nascut el 7 de desembre de 1963, de nacionalitat alemanya, resident al Principat i sense antecedents penals, es trobava al pàrquing de la Residència Daina disposant-se a sortir amb el seu vehicle quan va aparèixer l'acusat F. T. S., nascut el 24 de novembre de 1963, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, germà de la dona o parella de fet de M. R. P., la també l'acusada S. T. S., nascuda el 5 d'agost de 1965, de nacionalitat espanyola, resident al Principat i sense antecedents penals.

Des de feia temps que la relació entre F. T. S. i la seva germana S. T. S era dolenta per causa de les seves desavinences sobre la gestió de la societat de la que ambdós eren els únics titulars, societat que era la titular de l'establiment Hotel St. G. a Arinsal i de la que S. T. S n'era l'Administradora única i, alhora, gestionava l'esmentat hotel.

Com sigui que F. T. S. es posà davant del vehicle de M. R. P. i començà a gravar-lo amb el seu telèfon mòbil, M. R. P. li demanà

que deixés de gravar perquè, en cas de no fer-ho, trucaria a la Policia, fent cas omís F. T. S. que continuà amb la gravació, dient que ell era el propietari de tot i feia el que volia i fet, amb una certa actitud burlesca, el joc de paraules “te hemos pillado M. R. P.”.

En veure M. R. P. que F. T. S. no li feia cas, va trucar a la seva dona S. T. S, dient-li que tenia un problema amb el seu germà F. T. S. i demanant-li de trucar al Servei de Policia.

Als pocs moments l'acusada S. T. S. es personà al pàrquing iniciant una discussió amb el seu germà F. T. S., dient-li que havia avisat al Servei de Policia, i quan F. T. S. va voler marxar dels lloc, dirigint-se vers l'ascensor, la seva germana S. T. S es posà davant de l'ascensor per impedir-ho dient que havia d'esperar-se fins que arribés la Policia, moment en que F. T. S. agafà fortament pels braços a S. T. S, apartant-la, i seguidament entrà a l'ascensor. Tot seguit M. R. P. s'atansà a l'ascensor i posà el peu a la porta per bloquejar-la, entrant S. T. S a l'ascensor i agafant al seu germà F. T. S. pel coll per impedir que marxés, deslliurant-se F. T. S. de les mans de la seva germana i intentant sortir de l'ascensor, moment en què M. R. P. li donà una puntada de peu a la cama dreta.

Arran dels fets S. T. S. patí lesions consistents en equimosis i hematomes en avant-braços, que no varen requerir d'assistència mèdica per a la seva curació, i F. T. S. patí lesions consistents en una contusió a la cama i eritema al coll, que no varen requerir d'assistència mèdica per a la seva curació.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en la qualificació provisional, considerarà els fets com a constitutius dels delictes menors de lesions doloses que han requerit d'una primera assistència per a la seva curació, de maltractament en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions lleus, tipificats als articles 113.1, 114 i 476.2, respectivament, del Codi penal, estimant que l'acusat F. T. S. era responsable penalment en

concepte d'autor dels delictes menors de lesions doloses i maltractament en l'àmbit domèstic i l'acusada S. T. S. i l'acusat M. R. P. responsables penalment en concepte d'autors del delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i de la contravenció penal de lesions lleus, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal en cap dels acusats, sol·licitant per l'acusat F. T. S. la pena de deu mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa en quantia de dos mil euros, i per cadascun dels acusats S. T. S. i M. R. P. la pena de vuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i quinze dies d'arrest nocturn condicional, amb el mateix termini de suspensió de la condemna, per la contravenció penal.

Sol·licità el Ministeri Fiscal la condemna de tots tres acusats al pagament de les despeses processals causades.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal reiterà i elevà a definitives les seves conclusions provisionals, amb la modificació de sol·licitar la condemna de l'acusat F. T. S. a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantia de 69,66 euros en concepte de prestacions mèdiques per compte de S. T. S., i la condemna dels acusats S. T. S. i M. R. P. a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantia de 61,47 euros en concepte de prestacions mèdiques per compte de F. T. S..

RESULTANT TERCER. La representació lletrada dels acusats S. T. S. i M. R. P., en el seu escrit de qualificació provisional, s'oposà a la relació de fets i a la qualificació efectuades pel Ministeri Fiscal, entenent que respecte dels seus defensats no existia cap fet constitutiu de delicte, mentre que els fets duts a terme per F. T. S. eren constitutius d'un delicte menor de lesions doloses i d'un delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic, dels articles 113.1 i 114 del Codi penal, sol·licitant la

condemna de F. T. S. coma responsable civil a indemnitzar als seus representats en la suma de 23,22 euros en concepte de despeses mèdiques no cobertes per la CASS, i 2.000 euros en concepte de *Pretium doloris*, més les costes judicials amb inclusió dels honoraris d'advocat i taxes judicials.

En l'acte del judici oral comparegueren els acusats S. T. S. i M. R. P. assistits per diferents lletrats defensors, ratificant íntegrament l'escrit de qualificació provisional formulat al seu moment per la sola representació lletrada.

RESULTANT QUART. La representació lletrada de l'acusat F. T. S., en el seu escrit de qualificació provisional, mostrà el seu desacord amb el relat de fets del Ministeri Fiscal entenent que el seu defensat havia actuat en legítima defensa per impedir que la seva germana S. T. S l'escanyés, per la qual cosa els fets no són constitutius dels delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic i de lesions, sol·licitant l'absolució del seu defensat i la condemna de S. T. S. i M. R. P. en concepte de responsables civils a indemnitzar a F. T. S. en la suma de 20,49 euros en concepte de despeses mèdiques no cobertes per la CASS, i 2.000 euros en concepte de *Pretium doloris*, més les costes judicials amb inclusió dels honoraris d'advocat i taxes judicials.

En l'acte del judici oral aquesta representació lletrada va ratificar l'escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

Primer. Dos delictes menors de maltractaments en l'àmbit domèstic de l'article 114.1 del Codi penal, un per les lesions de les que fou víctima S. T. S. causades per l'acusat F. T. S., i l'altre per les lesions de que fou víctima F. T. S. causades per S. T. S. i M. R.

P., atès que en un i altre cas entre agressor i víctima hi ha alguna de les relacions familiars o assimilades descrites en l'esmentat article.

Ha assenyalat la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia (sentència 8/2/2017, Causa: 6000034/2016, Rotlle: TSJP-0000051/16) que *les circumstàncies que preveu l'article 114.1 es poden classificar en quatre categories: 1.- Relació matrimonial o assimilada, present o anterior: quan la víctima i l'agressor tenen o bé han tingut una relació matrimonial o analògica, la qual suposa una unió estable de parella amb conformitat amb la llei (sense exigència de convivència formulada pel text). 2.- Relació de parentiu: quan la víctima i l'agressor tenen una relació de parentiu directa o a través del cònjuge o parella de fet determinada, és a dir, ascendents, descendents i germans propis o d'aquesta persona (sense exigència de convivència formulada pel text). 3.- Situació de guarda: quan la víctima i l'agressor tenen atribuïda la guarda de l'un o l'altre (sense exigència de convivència formulada pel text). 4.- Situació de convivència: quan la víctima i l'agressor tenen una situació de convivència de qualsevol tipus. I, afegeix, que Es desprèn clarament que la llei no exigeix una situació de convivència en els tres primers casos, donat que els criteris d'aplicació són alternatius i no acumulatius: l'article 114.1 del Codi Penal precisa "o amb la qual conviski", i no "i amb la qual conviski". És a dir, que la protecció no està condicionada per l'exigència de convivència.*

Així doncs, el delicte menor de l'article 114.1 és constituït no sols per la relació de germans entre F. T. S. i S. T. S., sinó que també hi ha lloc a apreciar el delicte menor respecte del cop de peu que M. R. P. donà a la cama del germà de la seva dona, F. T. S., per la seva relació de parentiu amb F. T. S. a través de la seva dona, o parella de fet, S. T. S. .

Segon. Tres contravencions penals de lesions doloses de l'article 476.1 del Codi Penal, una per les lesions sofertes per S. T.

S. i les altres dues per les lesions sofertes per F. T. S. al coll i a la cama, lesions unes i altres que no precisaren assistència mèdica, contravencions penals que s'aprecien en concurs amb el delicte de maltractaments en l'àmbit domèstic de l'article 114 i es penen per separat, atesa l'expressa previsió del concurs que hi ha en aquest darrer precepte en disposar *sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat*.

No hi ha lloc a apreciar el delicte menor de lesions doloses que han requerit d'assistència mèdica per a la seva curació, de l'article 113.1 del Codi penal, en relació a la lesió al dit que sofrí S. T. S., tot i que consta acreditat que amb motiu d'aquesta lesió al dit al Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell li fou practicada una radiografia a S. T. S., i que la pràctica d'una radiografia ha estat invariablement considerat per la jurisprudència com un acte d'assistència mèdica.

El Tribunal no aprecia el delicte menor de lesions doloses perquè no s'ha acreditat la relació de causalitat entre el maltractament del que S. T. S fou víctima per part del seu germà F. T. S. i la lesió al dit de S. T. S, doncs no es raonable que de l'acte de maltractament del que fou autor F. T. S., i que es declara provat consistent en agafà fortament pels braços a S. T. S per apartar-la, en pogués resultar una lesió al dit de la mà esquerra, quan el més raonable és que dita lesió fos causada en intentar F. T. S. deslliurar-se de les mans de la seva germana S. T. S mentre aquesta el tenia agafat pel coll, acció aquesta de F. T. S. que el Tribunal no integra en la infracció criminal per considerar que fou executada en defensa legítima de l'agressió de que era víctima per part de la seva germana, essent la reacció de F. T. S., davant de l'agressió de S. T. S, la més adequada i proporcionada.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat F. T. S. és penalment responsable en concepte d'autor d'un delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de

lesions doloses, per les lesions causades a la seva germana S. T. S., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada.

Els acusats S. T. S. i M. R. P. són penalment responsables en concepte d'autors d'un delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses, per les lesions causades a F. T. S., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada.

Cal dir, en primer lloc, que la Jurisprudència té abastament declarat que la sola manifestació de la víctima val com a prova de càrrec per desvirtuar el dret fonamental a la presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat, doncs la vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteagma *testis unus, testis nullus* apoteagma que no té cap eficàcia en el procediment penal. En tot cas, el testimoni de la víctima haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat que pugui comprometre la seva credibilitat, l'existència de dades objectives perifèriques que el reforcin i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminatòria, reiterada en el temps i sense ambigüitats ni contradiccions.

En el present cas, és palesa la mala relació entre S. T. S. i M. R. P., d'una banda, i F. T. S., de l'altra, raó per la qual no es pot donar plena credibilitat a les declaracions d'uns o altres en quan incriminen a la contrapart, a banda de que les seves declaracions són totalment contradictòries ja des de l'inici, com varen fer notar els agents del Servei de Policia al seu informe (foli 16).

L'acusada S. T. S. al Servei de Policia, quan formulà denúncia el mateix dia dels fets, manifestà que el seu germà l'agafà pels dos braços amb les seves mans i l'apartà del seu camí per dirigir-se cap a l'ascensor de l'edifici i sortir de l'aparcament, i que ella ha anat darrera seu i s'ha interposat a la cèl·lula de la porta de l'ascensor per a que no es tanqués i així esperar a la policia, i que en aquest moment el seu germà li ha donat una empenta i l'ha fet fora de l'ascensor, afegint que ella s'ha incorporat, tot i que no va arribar a caure al terra (foli 4).

A la Batllia, assistida de la seva lletrada, S. T. S. va voler afegir extrems que va declarar davant del Servei de Policia però que no van ser recollit a la seva declaració, manifestant que quan es va posar davant del seu germà F. T. S. aquest li va agafar el braç i li va torçar per apartar-la del pas, i que quan F. T. S. estava arribant a l'ascensor li va donar una empenta i la va tirar al terra contra les escales, i negà haver agredit ni agafat pel coll al seu germà (folis 30 a 33).

Al judici oral reiterà que ella mai agafà el seu germà pel coll i que el seu germà li donà a ella una bona empenta afegint, a preguntes de la representació lletrada de F. T. S., que el seu germà la va agafar pels braços i li va torçar, que va tenir lesió en un sol dit, i que el seu marit M. R. P. no agredí en cap moment al seu germà. També reconegué que no va caure al terra, que la va desestabilitzar, contradient-se amb el que havia declarat a la Batllia, on declarà que el seu germà li va donar una empenta i la va tirar al terra contra les escales (foli 30).

En quan a acusat M. R. P., aquest al Servei de Policia, el mateix dia dels fets, declarà que S. T. S baixà al lloc de l'incident, en F. T. S. la va agredir agafant-la del seu braç i tanmateix de la seva camisa (foli 9). A la Batllia declarà que en el moment que na S. T. S li va voler treure el mòbil en F. T. S. la va agafar fortament pel braç, no podent indicar quin, per l'avantbraç i la va empènyer, no recordant si aquesta va arribar caure al terra. Que en F. T. S. va

dirigir-se vers l'ascensor i na S. T. S també, i que quan F. T. S. va entrar a l'ascensor per marxar, na S. T. S va posar-se a la porta de l'ascensor per evitar que aquest marxés, i en F. T. S. la va tornar a agafar pel braç i la va empènyer. Que ell en cap moment va agredir a en F. T. S., i que en cap moment va veure a na S. T. S. apropiarse al seu germà i agafar-lo pel coll. Que en cap moment na S. T. S. va agredir a en F. T. S. de cap manera (folis 45 i següents).

I al judici oral manifestà que el F. T. S. va agafar pel braç a la seva dona i la va apartar, i que ell no tocà absolut a F. T. S., que només va veure una agressió, no va veure caure a la seva esposa.

Pel que fa a acusat F. T. S., al Servei de Policia s'acollí al seu dret a no declarar i a la Batllia, assistit dels seu lletrat defensor, manifestà que un cop a l'interior de l'ascensor en M. R. P. va bloquejar la porta a fi que el compareixent no marxés i na S. T. S. va abalançar-se sobre el compareixent, sense que el compareixent no ho esperés i va agafar-lo pel coll amb les dues mans; que el compareixent va intentar treure-li les mans de sobre, però no podia, fins que finalment va poder treure-li les mans. Que va intentar sortir de l'ascensor quan de sobte en M. R. P. li va donar un cop de peu a la cama, i que en cap moment va agredir a la seva germana S. T. S, que únicament el que va fer es intentar treure-la de sobre quan l'estava ofegant, i que mai ha agredit a la seva germana, que no va empenyar-la mai, i que aquesta no va caure al terra en cap moment (folis 36 a 39).

Al judici oral aquest acusat declarà que la seva germana l'intentà escanyar dins de l'ascensor i que quan entrà ell a l'ascensor en M. R. P. li donà un cop de peu, i reconegué que va empènyer la seva germana, se la va treure de damunt i que no sap si la va esgarrapar.

Contem amb la declaració a la Batllia de la testimoni A. G. C. G., treballadora de l'hotel regentat pels germans T. S., on manifestà que en cap moment va veure cap agressió per part de ningú, i que en F. T. S. en cap moment es va queixar d'haver estat

agredit, que tot al contrari tenia una actitud burlesca i fins i tot semblava que reia de la situació (folis 40 i següents). Aquesta testimoni no comparegué al judici oral i de la seva declaració no en resulta cap element incriminador cap un o altre dels acusats. Cert que refereix que en cap moment va tenir la sensació de que F. T. S. hagués estat agredit, manifestació que no pot tenir valor probatori per no havent-se fet la declaració de dita testimoni amb contradicció amb els defensors dels llavors encausats, ni tant sols indiciari doncs, a banda de que res aporta, el Tribunal no pot obviar la relació laboral de la testimoni amb l'acusada S. T. S..

El Tribunal forçosament ha de prendre en consideració les dades objectives que corroboren les diferents versions dels implicats, dades objectives que resulten dels informes mèdics, tant del Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell com els l'informes forenses, i de l'acta d'intervenció del Servei de Policia, ratificada pels agents al judici oral, així com les manifestacions del mateixos agents al judici oral.

Respecte de les lesions de que fou víctima S. T. S. contem amb:

1r. L'informe del Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell, que refereix que s'aprecien equimosis i hematomes en avant-braços i mans, que li fou practicada una radiografia al dit de la mà esquerra sense apreciar lesions òssies agudes, i que s'implantà una fèrula d'stack (folis 7 i 8, i 15).

2n. L'informe forense respecte, que refereix equimosis i hematomes i que al Servei d'Urgències de l'Hospital li fou prescrit tractament consistent en col·locació immobilització, suposadament del 1r dit de la mà esquerra (folis 89 a 92).

3r. L'acta d'intervenció on els agents del Servei de Policia refereixen que la Sra. S. T. S. presentava unes vermellors a l'avantbraç esquerra i una petita i superficial ferida al dit (foli 16).

Respecte de les lesions de que fou víctima F. T. S. contem amb:

1r. L'informe d'assistència del Servei d'Urgències de l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell on es fa constar que va referir un intent d'ofegament, i que li foren apreciades contusió a la cama dreta i eritema al coll o part anterior cervical (folis 14 i 60).

2n. L'informe forense que refereix equimosis en cara externa de la cama dreta i eritema part anterior cervical, tributaris d'una primera assistència (folis 95 a 98).

3r. L'acta d'intervenció on els agents refereixen que constataren al lloc dels fets com el Sr. F. T. S. estava retingut a l'interior de l'ascensor per la seva germana i el seu cunyat, i presentava una lleugera vermellor al voltant del coll (foli 16), el que reiteraren en l'acte del judici oral. Concretament, l'agent núm. PO347 declarà que hi havia un senyor dins de l'ascensor i la germana i el cunyat que el retenien, que van dir que el senyor havia agredit la germana, que els dos no deixaven sortir de l'ascensor a F. T. S. i que aquest presentava vermellor al coll que s'hauria produït amb el forceig amb la germana. I l'agent núm. PO361 digué, referint-se a F. T. S., que tenia coll vermellós.

CONSIDERANT TERCER. No concorre en cap dels acusats circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, no havent-hi lloc a apreciar en l'acusat F. T. S. la circumstància excloent de la responsabilitat penal d'haver actuat en legítima defensa per impedir que la seva germana Salut l'escanyés, doncs no és en relació a aquest fet pel que se'l considera responsable penal del delictes menor i la contravenció penal ans definida, sinó per un fet anterior, quan moments abans va agafar fortament pels braços a la seva germana S. T. S per apartar-la, quan F. T. S. volia anar cap a l'ascensor.

En atenció a la no concurrència en els acusats de circumstàncies modificatives i atès que les penes assenyalades al delicte menor i a la contravenció penal abans definits, fent ús el Tribunal de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal, imposem a cadascun dels acusats la pena de vuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, pel delicte menor de maltractaments en l'àmbit domèstic, i la pena de quinze dies d'arrest nocturn condicional, amb igual termini de suspensió de la condemna, per la contravenció penal de lesions.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem als acusats F. T. S. i S. T. S. i M. R. P. responsables civils i, en dit concepte, condemnem a F. T. S. a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantia de 69,66 euros en concepte de prestacions mèdiques per compte de S. T. S., i condemnem als acusats S. T. S. i M. R. P. a indemnitzar, conjunta i solidàriament, a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantia de 61,47 euros en concepte de prestacions mèdiques per compte de F. T. S., segons consta acreditat als folis 140 i 141.

Les quantitats indicades s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

La representació lletrada de S. T. S. i M. R. P. sol·liciten la condemna de F. T. S. a indemnitzar a S. T. S. en les quantitats de 23,22 euros en concepte de despeses mèdiques no cobertes per la CASS i 2.000 euros en concepte de *Pretium doloris*. Per la seva part, la representació lletrada de F. T. S. sol·licita la condemna de S. T. S. i M. R. P. a indemnitzar al seu defensat en les quantitats de 20,49 euros en concepte de despeses mèdiques no cobertes per la CASS i 2.000 euros en concepte de *Pretium doloris*.

Consten acreditades les sumes reclamades pel concepte de prestacions mèdiques no abonades per la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) i, altrament, als respectius informes forenses es refereix *Pretium doloris* per cadascun dels lesionats que ha estat avaluat, en ambdós casos, com a molt lleuger, 0,5/7, (folis 92 i 98).

El Tribunal entén que no ha de donar lloc a dites reclamacions, doncs no ha de reconèixer cap indemnització a favor de cap dels lesionats, ni F. T. S. ni S. T. S., per les lesions que varen sofrir un i altra, atès que les seves respectives lesions foren causades en el curs d'una agressió mútua, motiu pel que no ha de donar lloc a responsabilitat civil perquè cada un dels intervinents té la condició d'agressor i, essent agressor, no pot ser considerat perjudicat per la infracció criminal.

L'existència d'una agressió mútua, que converteix a cada implicat en actor de la infracció criminal, impedeix que se'ls consideri a la vegada com a víctimes o perjudicats per la infracció criminal, essent factible una compensació al ostentar la doble condició de responsables penalment i al mateix temps víctimes de la infracció criminal, havent voluntàriament contribuït a la producció del resultat lesiu del que resulta la responsabilitat civil.

Aquesta compensació ha d'operar de manera total quan no s'apreciï una enorme desproporció entre les lesions resultants per a un i per altre, i de manera parcial en cas contrari.

En el present cas no s'aprecia aquesta enorme desproporció, doncs els resultats lesius es comprenen dins dels riscos previsibles, i assumibles, que poden derivar-se de l'agressió mútuament acceptada, per la qual cosa no procedeix fixar cap indemnització a favor ni de S. T. S. ni de F. T. S..

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'ha d'imposar

als acusats el pagament de les despeses processals causades, sense inclusió dels honoraris dels advocats de la contrapart per la seva comuna condició d'acusats.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

CONDEMNAR l'acusat F. T. S. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de VUIT (8) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, pel delictes menor, i la pena de QUINZE (15) DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb igual termini de suspensió de la condemna, per la contravenció penal, absolent-lo del delictes menor de lesions doloses pel quin venia acusat.

CONDEMNAR als acusats S. T. S. i M. R. P. com a responsables penalment en el concepte d'autors d'un delictes menor de maltractaments en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena de VUIT (8) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, pel delictes menor, i la pena de QUINZE (15) DIES D'ARREST NOCTURN CONDICIONAL, amb igual termini de suspensió de la condemna, per la contravenció penal.

CONDEMNAR als acusats F. T. S., S. T. S. i M. R. P. al pagament de les despeses processals causades, i a F. T. S. a

indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantitat 69,66 euros, i a S. T. S. i M. R. P. a indemnitzar, conjunta i solidàriament, a la Caixa Andorra de Seguretat Social (C.A.S.S.) en la quantia de 61,47, quantitats que s'abonaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.